

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

Az alapvető jogok biztosának

JELENTÉSE

az AJB-816/2023. számú ügyben
illetményre kiadott végrehajtói letiltás foganatosítását sérelmező
panasszal összefüggésben
(Előzmény ügy: 26/2022, 4098/2021, 6463/2020.)

Előadó: dr. Kiss Anikó

Érintett szervek: önálló bírósági végrehajtó
Magyar Államkincstár

2023.

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-816/2023. számú ügyben
(Előzmény ügy: 26/2022, 4098/2021, 6463/2020.)**

Az eljárás megindítása

A nyugdíjazás előtt álló, egészségügyi dolgozó panaszos hivatalomhoz megküldött beadványában a vele szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárásban foganatosított illetmény-levonásokat, elsődlegesen azok mértékét sérelmezte. A panaszos állítása szerint a végrehajtás miatt életminősége számottevően romlott, korábbi életvitelét nem tudta szinten tartani, létbizonytalanságba került, ezért segítségemet kérte.

Panaszában előadta, hogy közös költség tartozás miatt 2019-ben végrehajtási eljárás indult vele szemben, melynek során letiltották illetményét. A panaszos a végrehajtással kapcsolatban azt tartotta sérelmesnek, hogy a letiltás alapján elszámolt levonások – eltérően az általános előírásoktól – elérték illetményének az 50 %-át, két hónapon át pedig meghaladták a 60%-át. Panaszához csatolta az eljáró hatóságoknak is megküldött kérelmét, amelyben a levonások összegének illetménye 33 %-áig történő mérséklését kérte. Kérelmére azonban – állítása szerint – választ nem kapott.

A panasz alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített tisztességes eljáráshoz való jog sérelme közvetlen veszélyének a gyanúja. Tekintettel erre az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdése és a 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam.

Érintett alapvető jogok és alaptörvényi elvek

- A hatósági ügyek tisztességes intézése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.” (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés)

Alkalmazott jogszabályok

- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.)
- A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.)
- A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.)
- A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.)
- Az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII.31.) Korm. rendelet (Rendelet)

A megállapított tényállás

A vizsgálatom keretében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés a) pontja alapján megkerestem a Magyar Államkincstárt (továbbiakban: Kincstár) és az ügyben eljáró önálló bírósági végrehajtót. Megkeresésemben mindkét szervtől tájékoztatást, valamint az ügy iratainak megküldését kértem.

A Kincstár igazgatósága arról tájékoztatott, hogy a panaszos nem tartozik és nem is tartozott az igazgatóságuk számfejtési körébe, nyilvántartásukban nem szerepel, tekintettel erre az illetékes igazgatóság kijelölése céljából a Kincstár hálózati irányításért felelős elnök-helyetteséhez (továbbiakban: elnök-helyettes) fordultak.

A végrehajtó megkeresésemre azt a tájékoztatást adta, hogy a végrehajtás keretében 2020 júliusában társasházi közös költség jogcímen fennálló tartozás miatt 33 %-os letiltást adott ki a panaszos illetményére. A tájékoztatás szerint a panaszos az eljárás során nem élt a végrehajtási kifogás lehetőségével.

A végrehajtó válaszleveléhez nem csatolta az abban foglaltakat alátámasztó dokumentumokat.

A Kincstár elnök-helyettesének eljárását, részemre megküldött tájékoztatását követően az vált ismertté, hogy a panaszos illetményéből az illetékes számfejtési igazgatóság 2020 júliusa és 2021 júliusa között ténylegesen teljesített letiltást, több, mint 2 millió forint erejéig.

A Kincstárhoz megküldött végrehajtói letiltás 33 %-ról rendelkezett, ugyanakkor a letiltási rendelvény *a törvényi szabályozás tartalmának ismertetése nélkül* figyelmeztetett a Vht. 63. §-ának¹ kötelező betartására.

Az elnök-helyettes levelében hangsúlyozta, hogy a panaszos részéről az illetékes számfejtési igazgatósághoz írásbeli panasz, megkeresés vagy jelzés a letiltással kapcsolatban nem érkezett.

Az elnökhelyettes leveléhez csatolt mellékletként megkaptam a panaszos illetményéből érvényesített letiltások kimutatását. A kimutatás tanúsága szerint a panaszos illetményéből az adott időszakban teljesített letiltások (levonások) mértéke egy hónap kivételével minden esetben meghaladta a nettó illetmény 33%-át, a letiltás első két hónapjában pedig a 60 %-át. A kimutatásból az is láthatóvá vált, hogy a panaszos illetményéből a végrehajtói letiltáson felül közvetlen igényérvényesítés keretében munkáltatója felé illetményelőleg, biztosítási díj, telefonhasználati díj címén is érvényesítettek levonásokat. A kimutatások szerint tehát *a panaszossal szemben egy bírósági végrehajtás és egy munkáltatói letiltás (közvetlen igényérvényesítés) is folyamatban volt.*

Tekintettel arra, hogy a végrehajtás iratai nem érkeztek meg Hivatalomhoz, ismételten megkerestem a végrehajtót, aki ezúttal rendelkezésemre bocsátotta a kért dokumentumokat. Az ügy irataiból megállapítható, hogy *a panaszos* az illetményére kiadott letiltással kapcsolatban egy *címzés, megszólítás nélküli levelet* adott át a munkáltatójának. Levelében azt kérte, hogy „a Vht. letiltás szabályai szerint a munkabérem 33 %-ának erejéig szíveskedjenek a letiltás módosítást kiadni”... „tekintettel arra, hogy a munkáltató bérszámfejtője a bérem 65 %-át vonta le”.

A dokumentumokból kiderül, hogy *a munkáltató a panaszos kérelmét mind a végrehajtónak, mind az illetékes számfejtési igazgatóságnak megküldte*, és azt mindkét szervnél érkezettették. Tekintettel arra, hogy a panaszos levelét a hatóságok dokumentáltan kézhez vették, a kérelemmel kapcsolatban nyilatkozatra kértem az eljáró szerveket.

A végrehajtói nyilatkozat szerint a panaszos beadványa „kifogásként nem volt értékelhető, ... a beadvány a végrehajtó részére intézkedést nem tartalmazott”. A végrehajtó egyúttal közölte, hogy a végrehajtási eljárás már érdemben befejeződött, a követelés megtérült.

A Kincstár nyilatkozatában a panaszos kérelmével összefüggésben úgy fogalmazott, hogy „a kérelem címzettje a végrehajtó”.

¹ A Vht. 63. §-ának a panaszossal szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárás idején hatályos szövege szerint: *A 61.§ szerinti levonás¹ után fennmaradó összegből korlátozás nélkül végrehajtás alá vonható a havonta kifizetett munkabérem az a része, amely meghaladja az öregségi nyugdíj legalacsonyabb összegének ötszörösét. (142.500 – Ft-ot)*

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg.

Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés pontja alapján az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint a *közigazgatási szerv, az önálló bírósági végrehajtó* tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. E rendelkezés alapján *vizsgálati jogosultságom egyértelműen kiterjed a Kincstár és az önálló bírósági végrehajtó eljárására, annak beadvány- és panaszkezelési gyakorlatára.*

Az alapvető jogok biztosja eljárása során vizsgálja, hogy akár a hatósági jogalkalmazás, akár az annak alapjául szolgáló jogszabály rendelkezései, annak hiányosságai alapjoggal összefüggő visszásságot eredményeznek, illetve eredményezhetnek-e.

Az Ajbt. 28. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosja az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket és az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket.

II. Az érintett alapvető jogok tekintetében

Az alapvető jogok biztosja egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során *autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának.

Az állampolgárok alapvető jogainak védelme magában foglalja a preventív alapjogi védelmet is. A hivatalomhoz érkező panaszok gyakran olyan alapjogi problémákat is felvetnek, melynek rendezése a jövőre nézve is alapvető fontosságú. A preventív alapjogvédelemre is hangsúlyt helyező ombudsmani gyakorlat alapján az alapvető jogok biztosja mandátuma keretei között marad akkor, amikor az alapjogi vizsgálathoz nélkülözhetetlen módon, a konkrét alapjogsérelmek és ezen alapuló panaszok megelőzése érdekében áttekinti a releváns jogi szabályozást, az azon alapuló hatósági jogalkalmazást, és jelzi a felelős szervek irányába a felmerülő aggályokat.

Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira. Ezzel összhangban vizsgálati megállapításaim megfogalmazása, az egyes alapjogok, alkotmányos elvek értelmezése során az alapvető jogok biztosaként továbbra is irányadónak tekintem az Alkotmánybíróság határozatai indokolásában kifejtett érveket, jogelveket, összefüggéseket.

A hatósági ügyek tisztességes intézése

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.

Az Alkotmánybíróság az 5/2020. (I.29.) AB határozatában megerősítette a tisztességes eljáráshoz való joggal kapcsolatos korábbi gyakorlatát. Az Alkotmánybíróság 6/1998. (III. 11.) AB határozatában hangsúlyozta – amint azt a 3/2014. (I.21.) AB határozat is megerősítette –, hogy a tisztességes eljárás követelménye felöleli az eljárásjogi garanciák érvényesülését, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével

lehet csak megítélni.

A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, bár ez alapvető követelmény, hanem szükséges az is, hogy *mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.*

A tisztességes eljárás követelményének tehát nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell. A tisztességes eljáráshoz való jog az eljárásjogi jellegű szabályozási környezettel szemben szolgál alkotmányos mérceként, egyúttal a jogérvényesítés segítségét szolgálja, részeleme a tájékoztatás és a jogorvoslat.

A tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az állami aktusok által érintett jogok, törvényes érdekek, és különösen a veszélyeztetettek érdekeinek védelme közötti egyensúly kialakításának célját, annak felismerését, hogy az egyének érdekeit az állammal való kapcsolataikban védeni kell.

A jogorvoslathoz való jog

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság a 11/2019. (III.29.) AB határozatában a jogorvoslathoz való jog lényegi elemeként határozta meg magát a jogorvoslás lehetőségét. A jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. A jogorvoslat akkor tényleges, ha a jogorvoslati fórum képes a jogsérelem orvoslására. Ez a képesség pedig akkor valós, ha a jogorvoslati fórumrendszer igénybevitelét nem gátolják, továbbá ha a jogorvoslat terjedelme csak szükségszerűen és arányosan korlátozott.

Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI.17.) AB határozatában kiemelte, hogy a jogorvoslathoz való jog hatékony érvényesülésének egyik alapvető feltétele, hogy a jogosultjának módjában álljon az őt érintő döntés, intézkedés ténybeli és jogi indokait, hátterét megismerni.

III. Az ügy érdemében

1. A végrehajtási eljárás a teljesítés elmaradása okán megindított olyan eljárás, melynek során a bíróság, a végrehajtó, vagy a végrehajtásra felhatalmazott más szerv szabályozott keretek között, elsősorban vagyoni kényszer alkalmazásával juttatja érvényre a kötelezettség teljesítésére vagy biztosítására irányuló igényt, intézkedést. Ennek a vagyoni kényszernek az egyik eszköze a panaszos esetében is alkalmazott levonás, illetve letiltás.

A *letiltás* általános szabálya szerint, a Vht. 61. § (2) bekezdése alapján *a nettó munkabérből – a Vht.-ben foglalt részletes szabályok alkalmazásával – általában legfeljebb 33%-ot, több végrehajtás esetén 50 %-ot lehet levonni.*

A végrehajtó közös költség tartozás címén az általános szabály alkalmazásával 33%-os levonásra hívta fel a panaszos munkáltatóját. A letiltási rendelvény a 33%-os rendelkezésen felül zárójelenesen szolt az 50%-os levonási lehetőségéről, valamint figyelmeztetés címszó alatt felhívta a munkáltató figyelmét a Vht 63. §-ának alkalmazására is, amely – az eljárás idején hatályos rendelkezése szerint – lehetővé tette az illetmény 142.500 –Ft feletti részének

korlátozás nélküli végrehajtás alá vonását.²

Az illetmény foglálásáról való értesülést követően az illetmény számfejtését végző Kincstár foganatba vette a letiltást, melynek során a panaszos illetményéből – tekintettel arra, hogy annak nettó összege több volt, mint 142.500 –Ft, és azt közvetlen végrehajtás keretében többek között illetményelőleg-törlesztés is terhelte – 33%-ot meghaladóan teljesítettek levonást.

A panaszos jogi ügyekben járatlan személyként az általános, 33%-os letiltási szabály ismeretében kérelmezte a munkáltatójának átadott levélben illetménye ennél nagyobb összegű megterhelésének módosítását, a levonások 33%-ban való maximálását. A panaszos kérelme a dokumentáció szerint mind a végrehajtói irodához, mind a Kincstárhoz eljutott.

1.1. A végrehajtási eljárás megindítását követően, két hónap elteltével a panaszos letiltás korlátozására irányuló kérelme megérkezett a végrehajtói irodához. A kérelem érkeztetése ellenére a rendelkezésekre bocsátott iratok között nem találtam olyan dokumentumot, amely arról tanúskodott, hogy a végrehajtó a panaszost a levelében megfogalmazott kérés tárgyában a Vht. 63. §-a pontos tartalmáról tájékoztatta, esetlegesen a Vht. 60. §-ában biztosított felhatalmazása alapján a letiltás, levonás teljesítésének utána nézett. A rendelkezésekre bocsátott dokumentáció szerint a panaszos kérelmével kapcsolatban tájékoztatást nem kapott.

A végrehajtási eljárás eredményességének és szabályszerűségének biztosítása okán a jogalkotó a Vht. 60. §-ában feljogosítja a végrehajtót arra, hogy a munkabérrre vezetett végrehajtás szabályainak megtartásáról személyesen is meggyőződjön. Ennek a végrehajtói felhatalmazásnak nemcsak a követelés mielőbbi megtérülése okán, hanem az adós jogainak az érvényesülése szempontjából is jelentősége van. Ezzel ellentétben a végrehajtó a panaszos beadványát úgy ítélte meg, hogy az számára intézkedést nem tartalmaz.

A végrehajtási eljárás hatálya alatt álló természetes személyekkel szemben alkalmazott vagyoni kényszer hátrányosan befolyásolja az életvitelbeli körülményeket, sokszor magát a létfenntartást is nehezíti, ezért fontos, hogy az eljárás alá vont időben megismerje, előre kalkulálni tudja a vagyoni hátrány mértékét. Egy ilyen élethelyzetben az adós számára alapszintű védeltséget a megfelelő, kellően részletes és jól érthető tájékoztatás jelenthet.

A végrehajtó egyedi ügyintézése során a panaszos kérelmét nem annak tartalma szerint értékelte. A kérelemmel kapcsolatban a panaszost a jogszabályi rendelkezések pontos tartalmáról nem tájékoztatta. Mindezek alapján megállapítom, hogy az eljáró végrehajtó mulasztása alkotmányossági szempontból, a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése által megkívánt eljárási minőség, az ügyféli jogok érvényesülése szempontjából kifogásolható.

Bár a végrehajtási eljárás befejezettsége miatt a konkrét sérelem nem orvosolható, fontosnak tartom, hogy az eljáró végrehajtó a jövőre nézve kísérelje fokozottabb figyelemmel a hozzá érkezett beadványok tartalmát, azok tartalom szerinti értékelését, és tartsa evidenciában a Vht. 60. §-ának szükség szerinti alkalmazását mind az adós, mind a végrehajtást kérő jogai érvényesülésének oldaláról. Ez utóbbi tekintetében esetlegesen indokolt lehet az MBVK részéről egy a végrehajtói munkát segítő iránymutatás kiadása is.

1.2.1. Az egészségügyi szférában dolgozó panaszos foglalkoztatója az államháztartás által finanszírozott közintézmény volt, ezért a panaszos illetményének a számfejtését a Kincstár végezte. A Rendelet 62. §-a szerint a központosított illetményszámfejtés körében a Kincstár feladata többek között a személyi juttatások számítógépes program keretében történő számfejtése, az adók és járulékok megállapítása, a személyi juttatásokat terhelő levonások, letiltások, közvetlen bírósági felhívások érvényesítése. A foglalkoztató által megküldött levonásoknak, a végrehajtói letiltásnak számfejtési tevékenysége során a közszférában dolgozók esetén a Kincstár szerez érvényt. A foglalkoztatott illetményéből, a foglalkoztatott helyett, a végrehajtást kérő vagy a végrehajtó felé közvetlenül a Kincstár teljesít. Ezzel

² Az Országgyűlés az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi LV. törvényben 2023. január 1-jével a Vht. 63. §-ában megnevezett összeghatárt 142.500 –Ft-ról 200.000 –Ft-ra emelte.

kapcsolatos tevékenységét a Vht. vonatkozó szakaszaira is figyelemmel végzi, eljárása során az érintett levonással kapcsolatos kérelme tárgyában tájékoztatási, direkt vizsgálati, továbbá korrigálási lehetősége van.[Rendelet 62/D. § (3) bekezdés]

A panaszos Kincstárhoz is érkezett, megszólítás, címzés nélküli levelében a letiltás módosítása iránti kérelme mellett kifejtette: sérelmét az okozza, hogy a munkáltató bérszámfejtője illetményének több mint 60%-át levonta.

A Kincstár ezzel kapcsolatban – annak ellenére, hogy a letiltás és a levonás érvényesítése kincstári feladat – arra az álláspontra jutott, hogy a panaszos levele kizárólag a végrehajtó felé fogalmaz meg kérést, ill. sérelmet.

A Kincstár a panaszos beadványát nem annak tényleges tartalma szerint értékelte, a panaszos részére a Vht. 63.§-ának alkalmazhatóságáról, a végrehajtói letiltás és a munkáltatói igényérvényesítés egymáshoz való viszonyáról tájékoztatást nem adott, így mulasztásával gátolta a panaszos ügyféli jogainak érvényesülését. Az ügyféli jogok érvényesülésének alapfeltétele a kérelmek, beadványok tartalom szerinti értékelése, kérelmük tárgyában az ügyfelek (felek) megfelelő tájékoztatása, ez azonban a panaszos esetében a Kincstár által érvényesített letiltások teljes időtartama alatt elmaradt.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Kincstár eljárása a tisztességes eljáráshoz való jog érvényesülése szempontjából kifogásolható.

A sérelem vizsgált eljárásban való orvoslásának elmaradása miatt a hasonló esetek jövőbeni elkerülése érdekében indokoltnak tartom megkérni a Kincstárt, hogy tekintse át, hogyan tudná segíteni munkatársait – akár belső képzések, akár munkamegbeszélések formájában – a kérelmek, beadványok megfelelő értékelésében, az ehhez szükséges felkészültség megszerzésében.

1.2.2. Jogsabályi előírás, hogy ha a foglalkoztatott a fizetési jegyzék adatai alapján a számfejtés helyességét vitatja, arról a foglalkoztató haladéktalanul írásban tájékoztatja a Kincstárt. A Kincstár legkésőbb a tárgyhavi számfejtés zárását követő hónap utolsó munkanapjáig kivizsgálja a foglalkoztató által jelzett hibát, eltérést, indokolt esetben javítja az adatokat és pótolja az esetleges hiányosságokat.[Rendelet 62/D. § (3) bekezdés]

A letiltás teljesítése során a panaszos illetményéből érvényesített levonások összértéke a végrehajtási eljárás két hónapjában meghaladta a Vht. 61. § (2) bekezdésében meghatározott mértéket, és azon is túlmenően az illetmény 60 %-át. *A panaszos élve a Rendelet 62/D. § (3) bekezdésében biztosított jogával, vitatta a számfejtés helyességét, és levelében a Kincstár felé is jelezte a levonások létfenntartását veszélyeztetően magas voltát, továbbá módosítást kért. Kérelme alapján azonban a Kincstár a beadványban foglaltak kivizsgálása iránt nem intézkedett.*

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Kincstár mulasztása, a korrigálási kérelem figyelmen kívül hagyása a jogorvoslathoz való jog érvényesülése szempontjából kifogásolható.

A panaszossal szemben a bírósági végrehajtáson felül az Mt. 161. § (2) bekezdése alapján munkáltatói letiltás is folyamatban volt, ami a számfejtés tekintetében az általánostól eltérő intézkedést igényelt.

Az általános számfejtési gyakorlathoz képest a végrehajtással egyes számfejtés, még inkább a különböző módokkal (végrehajtói vagy munkáltatói letiltás) ötvözött számfejtés speciális felkészültséget igényel, ezért a hasonló alapjogi sérelmek jövőbeni elkerülése érdekében indokolt lehet a Kincstár részéről egy a letiltást, levonást törvényi előírásoknak megfelelően érvényesítő számfejtési gyakorlat kialakítását segítő iránymutatás kiadása.

Intézkedéseim

1 . Az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján felkérem az ügyben eljáró végrehajtót, hogy eljárási gyakorlata során kísérelje fokozottabb figyelemmel az irodájához érkezett beadványok tartalom szerinti értékelését, annak megfelelő kezelését, és szükség szerint intézkedjen azok – a Vht. 60. §-ára figyelemmel történő – kivizsgálásáról, valamint indokolt esetben a hatáskörrel rendelkező szervhez továbbításáról.

2. Az Ajbt. 31. § (1) bekezdése alapján felkérem a Magyar Bírósági Végrehajtói Kart, hogy a Vht. 250.§ (2) bekezdésében foglalt felhatalmazása alapján tekintse át, szükséges-e iránymutatás kiadása abban a kérdésben, hogy – a Vht. 60. §-ában foglaltakra is figyelemmel – milyen esetekben lehetséges, illetve indokolt a végrehajtóknak a munkabérre vezetett letiltás szabályszerűségéről meggyőződniek.

3. Az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján felkérem a Magyar Államkincstár elnökét, tekintse át, hogy képzések tartásával, esetlegesen szervezeti átcsoportosítással – erre specializálódott külön csoport létrehozásával –, vagy iránymutatás kiadásával, hogyan tudná segíteni munkatársait abban, hogy a végrehajtással vegyes számfejtések esetében, a beérkezett panaszokra figyelemmel, a Vht. és az Mt. előírásaival összhangban lévő megfelelő tájékoztatást adjanak.

Jelentésemet figyelemfelhívó jelleggel megküldöm a Vht. valamint a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságáról szóló 2021. évi XXXII. törvény törvény hatálya alá tartozó szervezetek és személyek tevékenységének felügyeletét ellátó Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága elnökének is.

Budapest, 2023. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Kozma Ákos